

สรุปการบรรยาย MM รุ่น 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม
วิชา MM 627 ประเด็นปัญหาทางการจัดการ
วันอาทิตย์ที่ 14 มกราคม 2550
โดย ดร.บุญเกียรติ โชควัฒนา

ดร.บุญเกียรติ เน้นย้ำถึงการตั้งเป้าหมาย โดยตั้งว่าจะได้อะไร เมื่ออายุเท่าไร พร้อมยกตัวอย่างกรณีที่เคยถามกับลูกเขยของท่านก่อนที่จะแต่งงานว่า เมื่ออายุ 45 ปี จะมีเงินสด และทรัพย์สินต่าง ๆ รวมมูลค่าเท่าไร เขากลับไปใช้เวลาคิดระยะเวลาหนึ่ง วันหนึ่งก็กลับมาตอบว่า เมื่ออายุ 45 ปี จะมีเงิน 400 ล้านบาท ลูกเขยของ ดร.บุญเกียรติ เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นมาก

คนที่มีความมุ่งมั่น จะมีคุณลักษณะ 4 ประการ ต่อไปนี้

- มีนิสัยดีขึ้น
- จำตัวเลข-จำเป้าหมายได้แม่นยำ
- มีพลังดึงดูดให้มีคนมาสนับสนุน ช่วยเหลือ
- มีความคิดสร้างสรรค์ (Innovation) ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย

คุณสมบัติทั้ง 4 ประการข้างต้น โดยเฉพาะข้อสุดท้ายคือ Innovation ทำให้ลูกเขยของ ดร.บุญเกียรติ เปิดร้านยาแบบแห่งแรกขึ้นที่สยามสแควร์ จนปัจจุบันมีถึง 38 สาขาทั่วประเทศภายใน 5 ปี มีการเจริญเติบโตที่ดีมาก ดร.บุญเกียรติ คาดว่าน่าจะได้ 400 ล้านบาทก่อนระยะเวลาที่ตั้งไว้

สำหรับนักศึกษาที่คิดว่าอยากมีธุรกิจเล็ก ๆ ของตัวเอง ให้พอเลี้ยงตัวเองได้ พอส่งลูกเรียนหนังสือได้ การตั้งเป้าเช่นนี้ เมาบางเกินไป จะมีกำไรเท่าไรก็ได้ตั้ง ดร.บุญเกียรติ เสนอให้ตั้งเป้าหมายให้เราเป็นคนเก่ง ดี รวย และระบุให้เป็นรูปธรรม เลยว่ารวยเท่าไร เมื่อใด

“รวย” ต้องรวยอย่างสุจริต ไม่เบียดเบียนใคร เมื่อเรามีฐานะดีขึ้น สามารถช่วยสังคมได้มากขึ้นก็จะดียิ่งขึ้นไปอีก ยิ่งทำบุญมาก ยิ่งเจริญมาก ยิ่งรวยมาก

การทำบุญมาก ๆ ผู้ที่ได้รับจะชื่นชมเรา จะอำนวยการให้เรา ทำให้ใจเราเป็นสุข พระเบื้องบน/เทพทั้งหลายก็จะดลบันดาลให้เรายิ่งเจริญก้าวหน้า เพื่อให้เราได้มีโอกาสทำบุญต่อไป

การให้สิ่งที่ดี ๆ ก็เป็นการทำบุญ เช่น การให้ความรู้ ความคิด กำลังใจ ยิ่งให้สังคมก็จะยิ่งดี

ทำบุญ - ทำทาน: ทำบุญ ทำกับใจ ทำทาน ทำกับกาย

เทพประจำตัว: ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกก็มีนักบุญ (Saint) ศาสนาพุทธเองก็มีเทพที่มากอดดูแลตัวเรา ตามความคิดของ ดร.บุญเกียรติ ท่านคิดว่ามนุษย์เป็นภพเดียวที่มีกายหยาบ ที่ทำบุญทำกุศลได้มากที่สุด การถือศีลของมนุษย์ก็ได้บุญเพราะเป็นการละบาป แต่เทพทั้งหลายที่ถือศีลเป็นเพียงการรักษาสถานภาพเท่านั้น เมื่อใช้บารมีหมดก็จะลงมาเกิด เพื่อจะได้มีโอกาสทำความดี ทำบุญ เพื่อยกระดับจิตให้สูงขึ้น ส่วนเทพที่มากอดดูแลเรานั้น ก็จะคอยดูแลให้เราทำความดี คิดแต่ในสิ่งที่ดี เมื่อเราทำความดีเทพประจำตัวเราก็จะอนุโมทนาบุญ ชื่นชมในความดีที่เราทำ ซึ่งทำให้ได้บุญไปด้วย

ส่วนคนที่ทำบาปเยอะ ๆ ทำในสิ่งที่ไม่ดี คนที่พูดไม่เพราะ พูดหยาบคาย มองคนอื่นในแง่ลบมาก ๆ เทพก็จะไม่มาคุ้มครอง แต่หากกลับใจมาทำดี เทพก็จะกลับมาคุ้มครองใหม่

ความคิดของเรา จิตของเรา ที่บวกหรือลบ ก็มีผลต่อสิ่งแวดล้อม **จิตที่บวก** ที่คิดดี ๆ ต่อคนอื่น มีผลต่อความสมดุลของโลก เวลาเราช่วยใคร ถึงแม้จะไม่ ได้ตั้งใจจริง แต่ก็มีผลทำให้เขาดีขึ้น ในทางด้านตรงข้างการسابแข่งก็มีผลด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เป็นเพราะพลังของจิตได้สำนึก

จิตใต้สำนึก (Sub-conscious Mind)

- ไม่เคยหลับ
- มีหุทิพย์
- มีตาทิพย์
- มีพลังเหนี่ยวนำ
- รวดเร็วกว่าจิตสำนึกมาก

พลังของหุทิพย์ ตาทิพย์ ทำให้เรามี **Intuition (ปัญญาญาณ)** ซึ่งเป็น Sense ในการหยั่งรู้ในสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ต้องอาศัยข้อมูล

มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ Sense อย่าง Intuition จะหายไป เพราะถูกสอนให้ทำอะไรต้องมีข้อมูล ทำให้ทำงานช้า จะทำอะไรก็หาข้อมูล ต้องรอข้อมูล หากข้อมูลไม่ครบก็ไม่กล้าตัดสินใจใด ๆ

ในครั้งที่แล้ว ดร.บุญเกียรติ ให้คุณวสันต์ไปทบทวนว่ามีก็เรื่องที่จัดการกับตัวเองได้ดีขึ้น และทบทวนว่าวิชาความรู้ที่เรียนมาทั้งหมด สามารถนำไปใช้ได้ มีก็เรื่อง

สิ่งที่คุณวสันต์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ เช่น

การคิดก่อนทำ วิชาของ ดร.จรรยา มีเป้าหมายให้ภายใน 21 วัน จะทำการพัฒนา IQ ให้สูงขึ้น โดยใช้วิธีคิดบ่อย ๆ ตั้งปณิธานต่อตัวเองว่าจะทำอะไร ซึ่งคุณวสันต์ตั้งว่า จะทำจิตใจให้สงบเยือกเย็น เขียนลงในสมุด วันละ 10 จบ เมื่อเกิดอะไรขึ้นมาก็พยายามทำใจให้สงบเยือกเย็น หลังจากทำได้ 21 วัน มีผลทำให้ใจเย็นลง เห็นได้ชัดเวลาขับรถยนต์/รถจักรยานยนต์

การคิดอย่างเป็นระบบ เช่น นาระบบ 5 ส. มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ดร.บุญเกียรติ เสริมว่ากิจกรรม 5 ส. ยังไม่ได้เป็นผลจากการคิดอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างเป็นระบบมีความลึกซึ้งกว่า 5 ส. เป็นเพียงระบบที่ทำให้คิดให้ครอบคลุมเท่านั้น

ในหนังสือ "หลักคิดและปรัชญาการทำงาน" ของ ดร.บุญเกียรติ ที่นักศึกษาได้รับไปแล้ว ถ้าสามารถนำมาอ่านทีละข้อ แล้วนำไปคิด อย่าคิดครั้งเดียว ให้อ่านแล้วคิดหลาย ๆ ครั้ง จะสามารถสร้างฐานของความคิด และมีหลักคิดที่ดีขึ้น แม้แต่ในการดำเนินชีวิตเราก็เรียนรู้ได้ มีหลักคิดใหม่ ๆ เกิดขึ้นได้ ตลอดเวลา

ต่อจากนี้ให้นักศึกษาเขียนในเรื่องหลักคิดว่า **เราเรียนรู้อะไรบ้าง หรือได้หลักคิดอะไรดี ๆ เพิ่มขึ้น ในแต่ละสัปดาห์**

อีกหัวข้อหนึ่งคือ **เราทำความดีให้กับสังคมอะไรบ้าง**

โดยทั้งสองหัวข้อนี้ให้สรุปและบันทึกลงในกระดาษแผ่นเดียวกัน บันทึกสั้น ๆ เป็นหัวข้อไว้ในสมุดบันทึก (Log Book) และสำเนาส่งในทุกสัปดาห์ ที่ให้ทำเช่นนี้เพราะคนส่วนใหญ่เวลาทำอะไรบ้างที่ก็ลืม ๆ ไปเพราะไม่ได้สรุป เรียนรู้อะไรบ้างก็ไม่ได้สรุป อัตราการเรียนรู้ก็น้อย พอเราไม่ได้สรุปบ่อย ๆ เวลาเห็นอะไรผ่านมาเราก็ลืมความเป็นความรู้ แต่หากเราใช้กระบวนการที่แนะนำนี้ฝึก Search หรือค้นหาตลอดเวลาจะทำให้เราเกิดความชำนาญ

คุณวริมล (เจน) ซึ่งเป็นนักแสดงได้พูดถึงอาชีพที่มันคงปัจจุบันมี Generation ใหม่ ๆ เข้ามามากขึ้น ดร.บุญเกียรติ แนะนำให้คิดบวกกับตัวเอง ให้คิดว่าตัวเองสวย เก่ง ดี ให้เราคิดว่า Generation เขาก็มีทางของเขา เราก็มียังมีทางของเรา อย่างคุณแพม จินตรา ก็ยังไปได้เรื่อย ๆ เพราะคุณแพมเป็นคนคิดบวก

คนที่คิดบวกกับตัวเอง จะทำงานอะไรก็ได้ เป็นนักแสดงก็จะมี ความก้าวหน้า มีภาพลักษณ์ที่ดี อยู่ยงคงกะพัน อาทิกุณสมบัติ เมทนี ซึ่งเป็นคนที่ยอด Positive คิดบวกมาก ๆ คุณเศรษฐา ศิระฉายา ก็เป็นนักแสดงอีกคนที่คิดบวกกับตัวเองมาก และยังคิดบวกกับคนอื่นอีกด้วย

การคิดบวก-คิดลบมีนัยมาก การคิดบวก การทำความดี การให้ การแบ่งส่วนกุศล มีผลดีต่อโลก ดังนั้น ดร.บุญเกียรติ จึงให้นักศึกษาสรุปความดีที่ทำในแต่ละสัปดาห์ และหากใครสามารถประยุกต์กลยุทธ์นี้ไปใช้กับลูกหลานได้ก็จะมีประโยชน์มาก เพราะกลยุทธ์นี้จะฝึกให้คนรู้จักทำความดีและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ นอกสถาบัน นอกโรงเรียน มหาบัณฑิตหลาย ๆ คน เมื่อศึกษาจบไปแล้วจะไม่เรียนรู้อะไรอีกเลย คิดแต่ว่าตัวเองรู้มากแล้ว เรียนมากแล้ว ทั้งที่ความเป็นจริงพวกเขาายังต้องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อีกมาก เราต้องเรียนรู้ไปเรื่อย ๆ เพราะสถานการณ์ในโลกเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ความรวดเร็วก็เร็วขึ้นเรื่อย ๆ เราจึงต้องเรียนรู้เพื่อพัฒนาตัวเองตลอดเวลา

ดร.บุญเกียรติ ย้อนพูดถึงเรื่องการตั้งเป้าในการบรรยายครั้งที่แล้ว ที่คุณศิระ (ใหญ่) สรุปว่า รวยอย่างสุจริตแล้วมีความสุขด้วย ดีกว่า มีความสุขอย่างเพียงเดียว ดร.บุญเกียรติ เล่าว่า ตัวเองตั้งแต่เด็ก คุณพ่อจะไม่เคยสอนให้รวยเลย จะสอนให้

ทำธุรกิจเก่ง สอนให้ช่วยคน ดูแลคน ดูแลพนักงาน สอนไม่ให้ฟุ้งเฟ้อ คุณพ่อเป็นคนสมถะมาก ดร.บุญเกียรติ จึงไม่มีเงินมากมาย มารู้สึกตัวก็ตอนวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 ตอนนั้นมีเงินแค่ 3 ล้าน แกรมติดอยู่ใน Trust จะเอาออกมาก็ไม่ได้ ท่านจึงคิดว่าทำงานมา 20 กว่าปีทำไมจึงเป็นเช่นนี้ พบว่าเพราะคุณพ่อไม่เคยสอนให้มีเงินเลย คุณพ่อเองก็ไม่ค่อยมีเงิน มีเงินเท่าไรก็นำไปลงทุน หรือนำไปช่วยคนหมด แม้แต่ตอน ดร.บุญเกียรติ ไปเรียนต่างประเทศ คุณพ่อก็กต้องไปขอยืมเงินเขามา พอ ดร.บุญเกียรติ ไปเรียนเรื่องจิตใต้สำนึกกับ อ.อมรา จึงพบว่าคนเราถ้าอยากมีอะไรก็ตามต้องคิดถึงเรื่องนั้นบ่อย ๆ และสรุปได้ว่าท่านต้องมุ่งมั่น จึงตั้งเป้า แล้วคิดบ่อย ๆ เป็นการสั่งจิต ตอนนั้น (ปี 2542) ท่านตั้งเป้าไว้ว่า เมื่อท่านอายุ 59 ต้องมีเงินสด 100 ล้านบาท พอเกิดความมุ่งมั่น เงินทองก็เริ่มไหลมาเทมา อย่างสุจริต เพราะท่านขยันทำงานมากขึ้น ทำให้ธุรกิจที่ทำอยู่เกิดกำไรมากขึ้น ก่อนถึงอายุ 59 ปี ท่านก็ได้ตามเป้าที่ตั้งแล้ว ท่านจึงตั้งเป้าใหม่ว่า อายุ 60 ปี จะมีเงิน 200 ล้านบาท ทำให้ท่านก็ต้องเพิ่ม Speed ในการทำงานขึ้นอีก

สำหรับบริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) ในการสัมมนาครั้งหนึ่งเมื่อ 20 ปีที่แล้ว พบว่ามียอดขาย 1,000 ล้านบาท เช็กลับไปที่เมื่อ 10 ปีก่อน พบว่ามียอดขาย 100 ล้านบาท เท่ากับ 10 ปี มียอดขายเพิ่มขึ้น 10 เท่า จากการสัมมนานั้นจึงตั้งเป้าไว้ว่า อีก 10 ปี จะทำให้มียอดขาย 10,000 ล้านบาท หลังจากสัมมนา ดร.บุญเกียรติ ก็เปลี่ยนนิสัยคือขยันขึ้นอีก ทำงานทุกอย่างที่ขวางหน้า ตั้ง Mind Set 10,000 ล้าน ซึ่งอีก 10 ปี ก็ได้ 10,000 ล้านบาทจริง ๆ เหตุที่ได้เช่นนี้ เพราะการสั่งจิต ทำให้เกิดความมุ่งมั่น และความมุ่งมั่นทำให้เกิดพลัง

ท่านจึงอยากแนะนำนักศึกษา ให้พิจารณา Model ที่ท่านนำมาเป็นตัวอย่างข้างต้น ซึ่งเกิดจากความคิดบวก และความมุ่งมั่น ซึ่งมีความสำคัญมาก เมื่อเราคิดบ่อยๆ ก็เป็นการสั่งจิต จิตใต้สำนึกก็จะสร้างความขยันขันแข็งให้เรา

นักกีฬาที่**จิตใต้สำนึก**มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก ตัวอย่างเช่น นักกีฬา กอล์ฟชาวไทยคนหนึ่ง ไปเล่นระดับโลก ในระหว่างการแข่งขัน เขาตีได้อันดับ 1 อยู่ มีผู้เล่นอีกคนหนึ่งมาตบไหล่ แล้วบอกว่าเขาต้องได้เป็นแชมป์แน่ ๆ การกระทำดังกล่าวทำให้เขาเสียกระบวนการทางความคิดไป ฟอรั่มที่กำลังดีอยู่จึงเสียไป สุดท้ายก็ไม่ได้ตำแหน่งแชมป์ นักกีฬาวอลเลย์บอลก็เช่นกัน หากคิดว่าคู่แข่งเก่ง เราสูงเพียง 180 เซ็นติเมตร เขาสูงถึง 187 เซ็นติเมตร เราไม่มีทางสู้เขาได้ คิดเช่นนี้ จิตของเราก็ไขว่เขวไปแล้ว ดังนั้น Coach ที่เก่ง ๆ ไม่จำเป็นต้องเล่นกีฬาเก่ง แต่ต้องมีจิตวิทยาดี สามารถสอนจิตของนักกีฬาได้ จะเป็นประโยชน์มากกว่า

สำหรับมหาวิทยาลัยเมื่อศึกษาจบแล้ว บางคนจะมีพฤติกรรมถูกคนที่เรียนน้อยกว่า ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว เพราะจิตมีความคิดเช่นนั้นแฝงอยู่ จริง ๆ เราควรยกย่องคนที่เรียนน้อยกว่าเรา และต้องเชื่อว่าเราสามารถสอนเราได้ คุณพ่อของ ดร.บุญเกียรติ จะสอนเสมอว่า คนเรายิ่งสูงต้องยิ่งถ่อมตัว ถ่อมตัวมากเท่าไร คนก็จะชื่นชมและยกย่องมากขึ้นเท่านั้น มหาวิทยาลัยจึงควรนำความคิดนี้บรรจุลงในฐานความคิด พยายามชื่นชมคนอื่น โดยเฉพาะคนที่มีการศึกษาน้อย ยิ่งถ้าเขาสามารถแนะนำเราได้ ถึงจะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ทำให้เราดีขึ้นแม้แต่นิดเดียว เราต้องชื่นชมเขาในทันที เราต้องพิถีพิถันเรื่องจิตใจ เพราะจิตใจเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน

คุณษาปณ์ (ข้าวตู) ต้องทำงานในกองถ่ายกับคนที่มีพื้นฐานต่าง ๆ กัน บางครั้งเกิดอารมณ์ร้อน ก็จะใช้อารมณ์กับตัวประกอบที่ฟังไม่ค่อยรู้เรื่อง ครั้งหนึ่งไป

ใช้อารมณ์กับตัวประกอบ ที่มาขับรถสามล้อ พอปิดกล้องเขาพูดกับคุณข้าวตูว่า คุณข้าวตูเป็นคนที่มีความสามารถ และเป็นคนที่ดีมาก เสียอย่างเดียวที่อายุยังน้อยแต่อารมณ์ร้อนเร็วในบางครั้ง คำพูดนี้ทำให้คุณข้าวตูคิดว่า คนอื่นๆ

ไม่ได้เก่งเหมือนกับเราทุกคน ถ้าเราสามารถควบคุมอารมณ์ได้ ปัญหาทุกอย่างก็จะแก้ได้ง่ายขึ้น ในครั้งนั้นจึงได้ยกมือไหว้เพื่อขอขอบคุณตัวประกอบผู้นั้น หลังจากนั้นก็ทำงานด้วยอารมณ์ที่เย็นขึ้น

ดร.บุญเกียรติ ชมเชยว่าตัวอย่างนี้เป็นตัวอย่างที่ดีมาก คนส่วนใหญ่มักไม่ยอมรับว่าผิดไปแล้ว การยอมรับได้เช่นนี้เป็นสิ่งที่ประเสริฐมาก และควรนำมาเป็นพื้นฐานแบบอย่างต่อพฤติกรรมของเราด้วย

สำหรับการนั่งสมาธิ การเดินจงกรม เราก็จะได้สติ คนที่กำลังวุ่นวายจะขาดสติ จะใช้อารมณ์ ต่อจากนี้ไปให้เรามีสติก่อนพูดให้เรารู้ว่าจะพูดอะไร ดร.บุญเกียรติ ฝึกสิ่งนี้มาประมาณ 10 ปีแล้ว ทำให้ก่อนจะพูดทุกคำจะคิดก่อนเสมอว่าจะพูดอะไร รู้ก่อนพูดเป็นเสียวินาที และหลังจากพูดแล้วก็ยังรู้ว่าพูดอะไรออกไป ผิดหรือถูก ไกล่เคียงหรือไม่ไกล่เคียง จะรู้หมด สิ่งเหล่านี้เกิดจากการฝึกฝน ดร.บุญเกียรติ เรียนรู้ทักษะจากคุณชวน หลีกภัย คำพูดของท่านคมมาก ฟังแล้วเนียนมาก ท่านจะพูดโดยคิดก่อนพูดในเสียวินาที ท่านเป็นคนที่ละเอียดอ่อนกับคำพูดมาก ท่านฝึกคิดก่อนพูดจนเกิดความชำนาญ จึงอยากให้นักศึกษานำไปทดลองฝึกฝนดู ซึ่งจะเกิดประโยชน์อย่างมาก

ดร.บุญเกียรติ เอง ในอดีตเป็นคนคิดลบมาก เห็นทุกอย่างเป็นปัญหา เห็นทุกอย่างเป็นลบ ตอนนั้นจะพูดอะไรไม่ออกเลย จะพูดอะไรก็พูดไม่ได้เพราะเมื่อเราคิดลบ เราก็มักจะหยุดพูดเพื่อจะได้ไม่พูดเรื่องร้าย ๆ ให้ใครได้ยิน ปัจจุบันท่านเปลี่ยนจากการคิดลบมาเป็นคิดบวก ท่านจึงพูดได้อย่างสั่นไหว เพราะเมื่อคิดบวก คิดดีก็จะพูดแต่สิ่งดี ๆ พูดแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์

Proactive - Reactive

Reactive: การตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น นักเทนนิส อีกฝ่ายตีลูกโยกมา เราก็วิ่งไปรับ หรือมีปัญหา เราก็แก้ปัญหานั้น

Proactive: ก่อนปัญหามา เราคิดและทำการแก้ไขก่อนเลย โดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหา Proactive ที่ดีต้องมี Creative ประกอบด้วย เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาที่ดีขึ้น

Active – Passive

Passive: จะเกิดขึ้นเอง โดยที่เราอยู่เฉย ๆ เช่น ถูกลมนิรภัย เข็มขัดนิรภัย

Active: จะเกิดขึ้น เมื่อเรามีการกระทำ เช่น เบรค ABS (เราต้องเหยียบเบรคก่อน) ระบบการทรงตัวของรถยนต์ที่ดีขึ้น

การดูโทรทัศน์ เป็น Passive เพราะเรานั่งอยู่เฉย ๆ ข้อมูลข่าวสารก็ไหลเข้ามาหาเราเอง ส่วนการอ่านหนังสือ การสังเกตมาเอง การคิดเอง เป็น Active

Active จึงดีต่อสติปัญญาของเรามากกว่า แต่การเรียนในทุกวันนี้เป็นความรู้ที่อาจารย์สรุป ๆ มา หรือมาจากการสัมภาษณ์คนนั้นคนนี่มา ผู้ที่มีความชำนาญในการสรุปเรื่อง เรียบเรียงเรื่อง มีระเบียบความคิดที่ดีก็จะสามารถรวบรวมสิ่งเหล่านี้ได้

ดร.บุญเกียรติ จึงอยากถ่ายทอดวิธีการคิด ซึ่งเป็น Active ถ้าเราคิดได้ แม้ไม่ต้องอ่านหนังสือก็สามารถคิดให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงได้

คนที่ทำตามคำแนะนำที่หนังสือบอก ส่วนใหญ่จะไม่ประสบความสำเร็จ เพราะหนังสือมักจะนำ Case ที่ทั้งชีวิตการทำงานก็อาจไม่มีโอกาสได้ใช้ มาเป็นตัวอย่าง สิ่งที่เขาไปไว้ในหนังสือคือ ในหนังสือจะบอกถึง Case ต่าง ๆ และบอกวิธีแก้ใน Case ต่าง ๆ แต่คงไม่สามารถเขียนได้ทุกเรื่อง และนอกเหนือจากวิธีการแก้ต่าง ๆ เหล่านี้ อะไรเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จ ความละเอียดอ่อนที่จะทำให้สำเร็จก็ไม่สามารถเขียนได้ทั้งหมดทุกเรื่อง

คนเราจะทำอะไรต้องมีความมุ่งมั่น จึงจะประสบความสำเร็จ อย่าง Steven Spielberg ก็เป็นนัก Marketing เขารู้จักผู้บริโภคว่าผู้บริโภคชอบอะไร รู้จักคู่แข่งจึงสามารถทำให้ Style ของเขาไม่เหมือนใคร ความละเอียดอ่อนตรงนี้คงไม่เกิดขึ้น ถ้าเขาไม่มีความมุ่งมั่นที่จะเด่นดัง

นอกจากนี้เรายังควรย้อนไปคิดทบทวนในสิ่งที่ตัวเองประสบมาทั้งเรื่องดีและเรื่องไม่ดี แล้วทบทวนว่าจะเปลี่ยนแปลงตัวเองอย่างไร เพราะตัวเราต้องพัฒนาตลอดเวลา คุณพ่อของ ดร.บุญเกียรติ เคยสอนว่า ต้องคิดทบทวนตัวเองก่อนนอนทุกวัน ว่าวันนี้เราทำอะไรถูก ทำอะไรผิด การมีสติ การทบทวนตัวเองเป็นสิ่งที่สำคัญมาก แต่ต้องมองตัวเองในแง่บวก คือเราทำตัวเองให้ดีขึ้นได้เรื่อย ๆ เราจะเป็นคนที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ

ดร.บุญเกียรติ คิดเสมอว่า เมื่อเราได้รับสิ่งที่ดี ๆ มาเราต้องจำแล้วนำมาพัฒนาตัวเอง และท่านก็มีหน้าที่ถ่ายทอดความคิดดี ๆ เหล่านี้ ให้กับคนอื่น ๆ รวมถึงนักศึกษาในที่นี้ด้วย

